

Anotace

Disertační práce se zabývá otázkou, jaký by měl být jazyk apologetiky v současném světě, aby bylo možné komunikovat obsah křesťanské víry nevěřícím. K otázce přistupuje skrze dílo C. S. Lewise. Po úvodu a biografické části následuje rozbor Lewisových gnozeologických východisek. Snažíme se zde uchopit Lewisovu teorii poznání a ukazujeme, jak autor dokáže pozitivně reflektovat dnešní důraz na subjektivitu, aniž by upadl do relativismu. Další kapitola se zaměřuje na Lewisovu teorii jazyka. Problematika mýtu a metafor je pro něj klíčová. Spolu s Lewisem docházíme k závěru, že povaha lidské řeči je zásadně metaforická, ale i přes tuto omezenost máme možnost dotknout se pravdy. Cesta k pravdě však není jednoduchá. Aby byl autor schopen ve svém díle čtenáře přiblížit pravdě, musí sám v pravdě žít. Proto se v navazující kapitole věnujeme otázce imaginace a ukazujeme, že autentická křesťanská imaginace je nedílnou součástí každého dobré apologetického textu. Poslední kapitola se věnuje jednotlivým žánrům apologetiky a na základě Lewisovy zkušenosti ukazuje jejich přínosy a omezení.

Klíčová slova

C. S. Lewis; jazyk apologetiky; imaginace; rozum; mýtus; pravda